

03, 05-1
78

10-02-2009
01-07-6-1729-2/7

169

Bosna i Hercegovina
SUD BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

Broj: IŽ-3/08
Sarajevo, 05.02.2009. godine

Sud Bosne i Hercegovine u Sarajevu u Apelacionom upravnom vijeću sastavljenom od sudija Dr Banka Moraita, kao predsjednika vijeća, Nedžada Popovca i Šide Jašarspahić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Munire Bećar, kao zapisničara, u pravnoj stvari žaliteljice Socijaldemokratske partije Bosne i Hercegovine (SDP BiH), radi kršenja odredbi Zakona o finansiranju političkih partija i uplate novčane kazne, rješavajući po žalbi žaliteljice protiv odluke Centralne izborne komisije Bosne i Hercegovine broj: broj 01-07-6-1729-2/7 od 28.02.2008. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 05.02.2009.godine, a na osnovu člana 16. Zakona o finansiranju političkih partija, donio je slijedeće:

RJEŠENJE

Žalba se uvažava, odluka Centralne izborne komisije Bosne i Hercegovine broj 01-07-6-1729-2/7 od 28.02.2008. godine se preinačava i postupak protiv Socijaldemokratske partije Bosne i Hercegovine se obustavlja.

Obrazloženje

Odlukom Centralne izborne komisije BiH broj broj 01-07-6-1729-2/7 od 28.02.2008. godine Socijaldemokratska partija Bosne i Hercegovine (SDP BiH) je u ponovljenom postupku oglašena odgovornom što je u 2004. godini primila priloge od pravnih lica iznad zakonom dozvoljenog limita u ukupnom iznosu od 552.953,44 KM, čime je prekršila odredbu člana 5. stav 1. Zakona o finansiranju političkih partija pa joj je, primjenom odredbi člana 15. stav 2. istog zakona, ponovo izrečena novčana kazna u iznosu od 555.000,00 KM.

Protiv navedene odluke žaliteljica je blagovremeno uložila žalbu sa prijedlogom da Apelaciono vijeće Suda BiH žalbu uvaži i poništi

ožalbenu odluku kao i da , obzirom da provostepeni organ nije u svemu postupio po drugostepenom rješenju , Apelaciono vijeće samo riješi stvar.

Žalbom se navedena odluka pobija zbog nepostupanja u skladu sa nalogima iz rješenja broj IŽ-24/07 od 23.11.2007. godine, zbog materijalnih i proceduralnih povreda odredaba Zakona o finansiranju političkih partija i Izbornog zakona BiH, zbog bitnih povreda odredaba zakona u Upravnom postupku BiH te zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja .

U žalbi se navodi da CIK BiH ni u ponovljenom postupku nije postupila u skladu sa uputama iz rješenja Apelacionog upravnog vijeća Suda BiH, te je ponovo izjednačila sredstva namijenjena finansiranju realizacije zajedničkih projekata sa inostranim subjektima sa priložima pravnih lica, i time opet pogrešno primjenila odredbe zakona koji se odnose na limit za priloge pravnih i fizičkih lica, uprkos činjenici da tu razliku Apelaciono upravno vijeće Suda BiH smatra odlučnom za donošenje na zakonu zasnovane odluke.

Žaliteljica smatra da stav Centralne izborne komisije BiH da „projekti nisu predviđeni kao izvor finansiranja političkih partija“ direktno pobija stav Suda da „ za ocjenu karaktera prihoda bitan je sadržaj odnosa iz kojih se stiču prihodi a ne naziv dokumenta“.

Kontradiktornost zaključaka ožalbene odluke žaliteljica vidi u činjenici da CIK BiH najprije tvrdi da ni jedan od dva zakona koji regulišu ovu materiju ne poznaju termin projekat koji bi isključio primjenu odredaba tih zakona i ograničenja predviđena tim zakonima , da bi zatim konstatovala kako „ne postoji osnov da bi CIK BiH tretirala ove priloge zabranjenim“.

U žalbi se navodi i to da CIK BiH i pored množine dokaza ne želi prihvatiti činjenicu da postoji suštinska razlika između priloga – donacije i sredstava obezbjeđenih za realizaciju zajedničkih projekata i ponovo projekte izjednačava sa donacijama i na sredstva dobivena po projektima primjenjuje zakonska ograničenja za iznose donacija pravnih i fizičkih lica, pri tome žaliteljica smatra da CIK BiH ni u ponovljenom postupku nije detaljno pregledala dostavljenu dokumentaciju za svaki pojedinačni projekat i ispitala nove dokaze.

U odgovoru na žalbu Centralna izborna komisija BiH je predložila da se žalba kao neosnovana odbije .

Ispitujući ožalbenu odluku u okviru žalbenih navoda vijeće je zaključilo da je žalba osnovana.

Rješenjem Apelacionog vijeća Suda BiH broj IŽ-11/07 od 29.06.2007. godine ukinuta je odluka CIK BiH broj 01-07-6-1729-2/7 od 28.02.2008. godine i predmet vraćen CIK BiH na ponovno odlučivanje.

U ponovljenom postupku CIK BiH je odlukom broj 01-07-6-1729-1/7 od 06.09.2007. godine, ponovo kaznio žaliteljicu istom novčanom kaznom. Povodom žalbe žaliteljice navedena odluka je ukinuta rješenjem Apelacionog upravnog odjeljenja Suda BiH broj IŽ-24/07 od 05.11.2007. godine i predmet je vraćen CIK BiH na ponovno odlučivanje uz precizne upute.

I u ponovljenom postupku CIK BiH je ponovo odlučila na isti način tj. žaliteljicu oglasila odgovornom i kaznila novčanom kaznom u iznosu od 552.953,44 KM.

CIK BiH je, postupajući po uputama ovog suda, pribavila od žaliteljice relevantnu dokumentaciju i na taj način, po ocjeni ovog vijeća, potpuno utvrdila činjenično stanje.

Međutim, na tako utvrđeno činjenično stanje, CIK BiH je izvela pogrešan zaključak koji po ocjeni suda nema uporišta u utvrđenom činjeničnom stanju.

Naime, CIK BiH je, i prema navodima u obrazloženju ožalbene odluke, utvrdila da je žaliteljica aplicirala za sredstva za realizaciju tačno određenih projekata kod ino partnera kao što su „finansijska podrška za promociju na lokalnim izborima 2004. godine“ te „razvoj stranke“ – članovi tima za kampanju opštinskih odbora SDP BiH kao i „Lijeva obala“ – omladinski časopis, projekat realiziran preko foruma mladih SDP BiH. Iz dokumentacije koju je priložila žaliteljica se vidi da su za sve realizirane projekte podneseni izvještaji o realizaciji projekata i utrošku finansijskih sredstava.

Kod ovakvog stanja ne može se prihvatiti ocjena, izvedena samo na osnovu „pravnog stanovišta“ CIK BiH, da se ovdje radi o priložima iz člana 4. Zakona o finansiranju političkih partija. Pogotovu ako se to „pravno stanovište“ zasniva na činjenici da ni Izborni zakon BiH ni Zakon o finansiranju političkih partija ne poznaju termin projekat.

Zaključak se ne može izvoditi na osnovu „pravnog stava“ nego samo svestranom ocjenom utvrđenih činjenica, kako pojedinačno tako i u njihovoj ukupnoj vezi. Pravnim stavom se od strane CIK BiH ne može popunjavati eventualni nedostatak zakonskih odredaba, jer to može učiniti samo zakonodavno tijelo u propisanoj proceduri za izmjene i dopune zakona.

Sud nalazi da CIK BiH u obrazloženju odluke broj 01-07-6-1729-2/07 od 28.02.2008.godine, kojom kažnjava SDP BiH novčanom kaznom u iznosu od 550.000,00 KM, polazi od niza pogrešnih premisa i zaključaka u pogledu ocjene činjeničnog stanja i primjene materijalnog prava. Ova konstatacija odnosi se na ocjenu da uprkos prihvatanju činjenice kako se u ovom predmetu radi o „jasno preciziranom zajedničkom projektu“, CIK BiH izvodi dalji zaključak ili pretpostavku koji naziva „pravni stav“, da takav vid finansiranja nije poznat odredbama Zakona o finansiranju političkih partija niti Izbornog zakona BiH, te da se u ovom slučaju radi o priložima pravnih lica iz inostranstva

koji podliježu ograničenjima utvrđenim u odredbi člana 5. stav 1. Zakona o finansiranju političkih partija. Po shvatanju ovog suda, ocjene koje iznosi CIK BiH u pomenutoj odluci mogu se okarakterisati kao preuranjena odlučivanja, a koja nisu motivisana tumačenjem zakonskih odredbi radi njihove pravilne primjene, nego prooizilazi da je cilj da se ovakvim odlučivanjem obezbjedi jednaki uslovi za sve političke stranke, odnosno da se ni jedna stranka ne stavi u povoljniji položaj u odnosu na druge strane u pogledu finansiranja. Navedeno tumačenje izneseno u obrazloženju ožalbene odluke, prema shvatanju ovog suda nije prihvatljivo. Ovaj sud mora konstatovati da je odredbom člana 4. stav 1. Zakona o finansiranju političkih partija jasno utvrđena priroda finansijskih priloga kao da se radi o bezteretnim, dobročnim davanjima koja nemaju izraženu kazu, ili da se radi o uslugama ili kupovinama u kojima je dio naknade ili cijene umanjen utoliko da se to umanjeње prikazuje kao poklon ili darovanje.

Ovaj sud zaključuje, da pošto se ovdje radi o nekauzalnim, bezteretnim, apstraktnim pravnim poslovima kod kojih je motiv davanja teško ili nemoguće kontrolisati, to je zakonodavac odredbom člana 5. limitirao visinu takvih priloga.

Kako navodi CIK BiH u obrazloženju ožalbene odluke, u dokumentaciji, prema izvršenoj reviziji, se konstatuje da su dobijena sredstva pribavljena na opisani način od strane žaliteljice potrošena za političko djelovanje, političku propagandu, djelatnost Foruma mladih i Foruma žena i izbornu kampanju. Ovaj sud nalazi da su tu projektni ciljevi zacrtani projektnim elaboratima kako se i navodi u obrazloženju ožalbene odluke, koje CIK BiH u tom istom obrazloženju stavlja pod navodnike: „projekti“ a ostvareni u saradnji sa ino partnerima.

Ovaj sud nema jasnih saznanja radi čega CIK BiH u obrazloženju pobijane odluke navedene projekte stavlja pod navodnike te ih tako omalovažava a ničim ne obrazlaže zbog čega smatra da ovakve aktivnosti zapravo nisu projekat, već neka vrsta nedozvoljene aktivnosti, mada to izričito i ne objašnjava.

Ako se CIK BiH poziva na svoje (pravne) stavove, zašto i kod objašnjenja ovih projekata nije zauzela i objasnila svoj (pravni) stav a ne na ovakav način dala samo insinuacije o valjanosti navedenih projekata kojima je žalitelj od finansijera obezbijedio potrebna finansijska sredstva.

Odredba člana 4. Zakona o finansiranju političkih partija sadrži normu koja je okvirna i prema kojoj su prilozi koji se daju političkim strankama široko postavljeni, a pojedini od njih su navedeni primjera radi, tako da iz smisla ove odredbe proizilazi da se pod priložima radi samo o dobrovoljnim i dobrotvornim davanjima bez ikakvih uslovljavanja i utvrđene namjene.

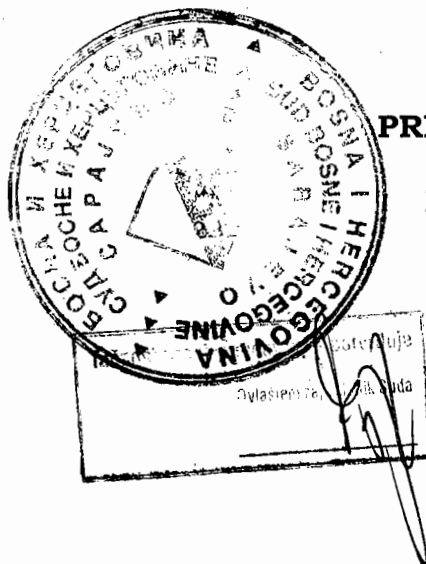
U odredbi člana 8. koja nosi naslov „zabranjeni prilozi“ norma je imperativna i taksativno se nabroja ko ne može ne samo davati priloge nego i na bilo koji način finansirati političke stranke.

Pobijanom odlukom se ne konstatuje da političke stranke ne mogu učestvovati u realizaciji dozvoljenih i transparentnih projekata kao što je to u ovoj pravnoj stvari slučaj. Zbog svega navedenog ovaj sud prihvata da aplikacije na adrese davalaca sredstava, koji prema Zakonu o finansiranju političkih partija imaju pravo finansirati političke stranke, a što CIK BiH prihvata i za pravna lica iz inostranstva, nije nedozvoljena aktivnost političkih partija ukoliko se kreće u okvirima zakona.

Na osnovu iznijetog, Apelaciono vijeće zaključuje da su žalbeni navodi osnovani i da je CIK BiH pogrešno primjenila odredbe Zakona o finansiranju političkih partija kada je zaključila da se u ovom slučaju radi o priložima političkoj stranci iz člana 4. Zakona o finansiranju političkih partija, na koje se imaju primjeniti odredbe člana 5. stav 1. istog zakona.

Pošto je ovaj sud u dva navrata vraćao CIK-u BiH ovaj predmet sa uputama za ponovno odlučivanje i kako je CIK BiH, po ocjeni ovog suda, na osnovu utvrđenih činjenica izveo pogrešan zaključak pa na osnovu toga pogrešno primjenio pravni propis to je sud na osnovu odredbi člana 54. stav 2. i člana 60-a Zakona o upravnim sporovima Bosne i Hercegovine, shodnom primjenom odredbi člana 196. stav 1. tačka 4 Zakona o parničnom postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Sl.glasnik BiH“ broj 34/04 i 84/07) preinačio ožalbenu odluku i sam riješio ovu pravnu stvar.

Zapisničar
Munira Bećar

**PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA
Dr Branko Morait**